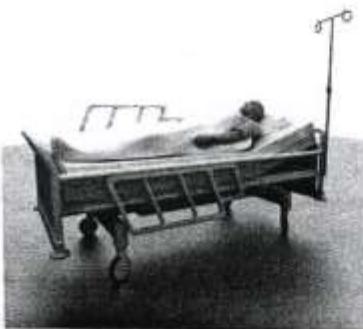

سندروم گلین باره

- ورزش فعال و غیرفعال در محدوده دامنه حرکتی مفاصل همراه با ماساژ اندامها
- بر اهمیت جلوگیری از پوسیدگی از تأکید نمایید.
- (صرف آب کافی در صورتی که منع نداشته باشد و خوردن غذاها و میوه‌ها با قبیر بالا)
- خانواده بیمار باید بدانند که روند بهبودی در افراد مسن با توجه به فقدان تحمل و کاهش قدرت عضلانی کند خواهد بود.
- حمام گرم برای تسکین درد و سفتی عضلات مفید است
- بر اهمیت ویژگی‌های منظم و پیکرگرانه با پردازش، فیزیوتراپ و کار درمان تأکید نمایید و مطمئن شوید که بیمار نام و شماره تلفن های ضروری را دارد.
- رژیم غذایی پرکالری، پربروتئین داشته باشید و در صورت ضعف عضلات صورت غذای نرم شروع و بعد غذاهای سفت و جامد ادامه دهید.

برای بیماران فلج همگیری از زخم فشاری در بالای آرچ و سرفیبولا از پد استفاده می‌شود. فعالیت پاراسمناتیک غیر مؤثر ممکن است باعث ایلثوس فلنجی شود در این موارد مایعات وریدی تجویز می‌شود و بیمار از نظر بازگشت صدای روده ای کنترل می‌شود.

اگر بیمار توانایی بلع نداشته باشد لوله بینی معده گذانش و در صورت ادامه بلع بتدريج تغذیه خوراکی را آغاز می‌کنیم.

مددجو به علت فلج اگر تراکیاستومی با لوله گذاری شده باشد، قادر به حرف زدن، خندیدن و گریه کردن نمی‌باشد که در این موقع از لب خوانی یا استفاده از تصاویر همراه با روشن پلک زدن برای جواب آری یا خیر استفاده می‌شود.

بررسی عملکرد تنفسی در فواصل معین ضروری است زیرا عدم کفايت تنفسی و نارسایی تنفسی ناشی از ضعف یا فلج عضلات بین دندنه ای و دیافراگم ممکن است خیلی سریع رخ دهد. نارسایی تنفسی علت اصلی مرگ و میر در این بیماران می‌باشد. کاهش ظرفیت حیاتی توأم با ضعف عضلات دخیل در بلع که سبب اشکال در سرفه می‌شود زمینه را برای نارسایی تنفسی فراهم می‌کند.

آموزش‌های ویژه:

- در صورتیکه بیمار در تخت استراحت مبکند، بایستی پوست بیمار روزانه از نظر علایم تحریک و زخم بستر مشاهده شود.

است کنترل مداوم ECG لازم باشد چون امکان اختلال در تعداد و ریتم ضربان قلب وجود دارد. برای پیشگیری از ناکیکاردنی و هیپر تنسیون یا بروپاتولول درمان می شود و ممکن است برای اجتناب از حملات برا دیکاردنی در طی ساکتین داخل نای اتروپین استفاده شود. استفاده از کورتون تأثیری بر سیر بیماری ندارد. گاهی تجویز وریدی گاما گلوبولین به مدت ۵ روز به اندازه پلاسما فریز مؤثر است.

مراقبت های پرستاری:

اگر اندازه گیری های متواالی ظرفیت جیانی بیمار، اختلال پیشروندۀ رابه صورت ضعف فزاینده عضلات تنفسی نشان دهد استفاده از تهویه مکانیکی لازم است.
اگر مشکل بلع وجود داشته باشد و بیمار نتواند بوسیله سرفه مؤثر راه هوایی خود را پاک کند احتمال آسپیراسیون و نارسایی حاد تنفسی وجود دارد. فیزیوتراپی سینه، بلند کردن سرتخت و تنفس، سرفه مؤثر را تسهیل می کند. ممکن است برای پاک کردن راه هوایی ساکشن لازم باشد. بیمارانی که قادر نیستند اندازهای خود را حرکت دهنند در معرض خطر ایجاد لخته در عروق و آمبولی ریوی قرار دارند. فیزیوتراپی و هیدر اسپرسیون کافی استفاده از جوراب های ال استیک و تجویز ضد انعقادها مفید هستند.

علائم این اختلال شامل اختلال تعداد ریتم و ضربان قلب و تغییرات فشار خون است. ممکن است درد شدید و مداوم در پشت و ساق پاها وجود داشته باشد و معمولاً حسن موقعیت خود را ز دست می دهند و رفلکس تاندونها کاهش می یابد و تغییرات حسی به صورت پارسنتزی ظاهر می شود. عملکرد سطح هوشیاری تحت تأثیر قرار نمی گیرد اکنtra بیماران طی چند ماه تا چند سال کاملاً بهبود می یابند. اما در حدود ۱۰ درصد آنها ناتوانی به صورت دائمی باقی می ماند.

یافته های تشخیصی:

تشخیص سندروم گلین باره بر اساس وضعیت بالینی و تاریخچه عفونت اخیر ویروسی و نتایج آزمایشگاهی است.

- در مایع نخاعی، افزایش غلظت بروتین با شمارش نرم ال سلولی دیده می شود.
- تست های الکترو فیزیولوژیک کنندی عصبی رانشان می دهد.

درمان:

سندروم گلین باره یک اورژانس پزشکی است که باید بیمار در بخش مراقبت های ویژه تحت درمان قرار گیرد. بیمار با مشکلات تنفسی، نیاز به تهویه مکانیکی دارد که گاهی طولانی مدت است.

پلاسما فریز یا تعویض پلاسما سبب کاهش موقت آنتی بادیهای در گردش خون می شود. گاهی ممکن

سندروم گلین باره:

سندروم گلین باره یک سندروم بالینی سریعاً پیش رونده با علت ناشناخته است که اعصاب جمجمه ای، نخاعی و محیطی را گرفتار می کند. در اکنtra بیماران مدت ۱-۴ هفت قبل از شروع نفایض نورولوژیک یک عفونت (تنفسی یا گوارشی) بوجود می آید. گاهی نیز بعد از واکسیناسیون یا جراحی اتفاق می افتد. ممکن است در اثر عفونت ویروسی اولیه بوجود آید. یک فرضی وجود دارد که عفونت ویروسی یک واکنش خود ایجاد می کند که غلاف میلین اعصاب محیطی تهاجم می نماید و قسمت های پروکسیمال بیشتر گرفتار می شوند و ریشه های عصبی در فضای عنکبوتیه از میزان ابتلای بیشتری برخوردارند.

علام بالینی:

روش شروع بیماری متغیر است. نشانه های نورولوژیک اولیه شامل پارسنتزی (گزگز و کرختی) و ضعف عضلانی باهast است که ممکن است به طرف اندام های فوقانی تنه و عضلات صورت نیز صعود کند. معمولاً اعصاب جمجمه ای گرفتار می شوند و منجر به قلل عضلات چشمی، صورت زبانی و حلقو شده و منجر به اشکال در تکلم، جویدن و بلمیدن می شود. معمولاً اختلاف عملکرد اتونومیک ایجاد می شود که به شکل فعالیت بیش از حد یا کمتر از حد سیستمهای عصبی سمپاتیک یا پاراسمپاتیک ظاهر می شود که